

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně zpravodajky Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci navrhovatele: **M. M.**, zastoupený JUDr. Pavlem Budilem, advokátem, sídlem Havlíčkova 1964, Vlašim, proti odpůrkyni: **obec Dolní Novosedly**, sídlem Dolní Novosedly 55, zastoupená JUDr. Emilem Švingerem, advokátem, sídlem Nerudova 67, Písek, **za účasti: I)** Ing. P. P., **II)** P. D., **III)** S. D., **IV)** E. N., **V)** V. H., **VI)** Ing. J. J., týkající se návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu obce Dolní Novosedly, schváleného dne 29. 5. 2020 usnesením zastupitelstva odpůrkyně č. 1/2020 M, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti výrokům II a III rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 1. 9. 2021, č. j. 61 A 24/2021 - 286,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost navrhovatele **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Navrhovatel **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce navrhovatele JUDr. Pavla Budila, advokáta.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se navrhovatel (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení výroků II a III v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, ve věci návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu obce Dolní Novosedly, schváleného dne 29. 5. 2020 usnesením zastupitelstva odpůrkyně č. 1/2020 M.

[2] Poté, co byl Nejvyššímu správnímu soudu předložen soudní spis Krajského soudu v Českých Budějovicích, ověřil z jeho obsahu, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (...). Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.* Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo let končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.* Podle odst. 4 téhož ustanovení zákona *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*

[4] Z doručanky vztahující se k doručování napadeného rozsudku krajského soudu (připojené u č. l. 293 soudního spisu krajského soudu) je patrné, že krajský soud doručoval rozsudek stěžovateli poštou (do vlastních rukou - obálka typ I), přičemž k jeho doručení došlo dne 23. 9. 2021 (ve čtvrtek) tzv. fikcí ve smyslu § 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.

[5] Podle § 49 odst. 2 o. s. ř. v případě doručování písemností do vlastních rukou platí, že *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem výzvu, aby si písemnost vyzvedl.* Podle odst. 4 téhož ustanovení zákona *nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl.* Doručující orgán *po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky.*

[6] S citovanou právní úpravou koresponduje také poučení (tučně zvýrazněné), obsažené na obálce (typ I – do vlastních rukou), jíž byl rozsudek stěžovateli doručován, že *zásilka, která byla uložena a připravena k vyzvednutí konkrétního dne (tam vyplněného), se 10. dnem od tohoto dne považuje za doručenou.*

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl při doručování rozsudku dne 13. 9. 2021 v místě doručení zastížen, byla zásilka téhož dne uložena na poště. Stěžovatel si v desetidenní úložní době zásilku obsahující rozsudek soudu nevyzvedl, proto došlo k jeho doručení dle § 49 odst. 4 o. s. ř. (ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.) desátým dnem úložní doby – tj. ve čtvrtek 23. 9. 2021. Následně dne 27. 9. 2021 byla zásilka vhozena do domovní schránky adresáta. Na okamžik doručení rozsudku fikcí, k němuž došlo uplynutím desátého dne od uložení, však již nemá vliv následné vhození zásilky s doručovanou písemností do domovní schránky adresáta po uplynutí úložní doby.

[8] Konec lhůty pro podání kasační stížnosti v délce dvou týdnů tak připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty (tj. se dnem doručení rozsudku), konkrétně na čtvrtek 7. 10. 2021. Tento den byl posledním dnem lhůty pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne tedy kasační stížnost musela být podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel však podal kasační stížnost datovou schránkou prostřednictvím zástupce až dne 11. 10. 2021 (pondělí), tedy opožděně. Pozdní podání

pokračování

kasační stížnosti nelze zhojit, neboť zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti není možno prominout. Nic na tom nemění ani skutečnost, že Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval (usnesením ze dne 14. 10. 2021, č. j. 6 As 315/2021 - 13) k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a odstranění jejích vad. K vydání uvedené výzvy a jejímu doručení stěžovateli (prostřednictvím zástupce) došlo v době, kdy Nejvyšší správní soud neměl k dispozici soudní spis krajského soudu, a tedy nemohl ověřit naplnění podmínky řízení v podobě včasného podání kasační stížnosti s ohledem na skutečnost, že neměl k dispozici originál doručky vztahující se k doručení napadeného rozsudku stěžovateli.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů účastníků řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.) Nejvyšší správní soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání nákladů řízení, proto rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

[12] Vzhledem k tomu, že došlo k odmítnutí kasační stížnosti, rozhodl Nejvyšší správní soud zároveň o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích) k rukám zástupce navrhovatele.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. prosince 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu